

Ibrány, 1895. június 15. – Ibrány, 1972. szeptember 13.

Középparaszti családban született, szülei 20. kat. holdon gazdálkodtak. Öt elemi és téli gazdasági iskolát végzett, aranykalászos gazda lett. 8 kat. hold örökölt földön kezdett el gazdálkodni, majd fuvarozott. Még 11 kat. holdat vásárolt, így mintegy 20 holdas földjén mintaszerű gazdálkodást folytatott. 1930-ban belépett a Független Kisgazdapártba. Ellenzéki politikai tevékenysége miatt 1930 és 1945 között többször megfosztották szavazati jogától. A második világháború alatt csendőrségi megfigyelés alatt állt. A háború alatt a községi előljáróság megbízta egy elhagyott 30 kat. holdas zsidó birtok gondozásával, ezért csak rövid ideig volt katona. 1944 novemberétől 1945 áprilisáig utánpótlást szállított a Vörös Hadsereg megbízásából. 1944 decemberétől részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében, az ibrányi szervezet elnöke, a dadai járás főszervezője lett. Tevékeny szerepet játszott a megyei pártéletben, az országos nagyválasztmányba is bekerült. Az FKGP részéről a járási nemzeti bizottság tagja. Beválasztották az ibrányi földigénylő bizottságba. 1945. november 4-én a Szabolcs és Szatmár-Bereg vármegyei választókerületben pótképviselővé választották. 1946. november 28-án behívták a parlamentbe. Ezt megelőzően koholt vád alapján hat hónapig börtönben ült; a népbíróság végül felmentette. 1947. augusztus 31-én ismét képviselőjelölt volt, de nem választották újra. Képviselősége megszűnte után, 1960-ig egyénileg gazdálkodott. Az 1950-es években kulákká nyilvánították, maga és családja is sok zaklatásnak volt kitéve. 1960-ban a család kérésére belépett a helyi termelőszövetkezetbe. A felajánlott elnökhelyettesi tisztséget nem vállalta. Az alacsony kereset miatt 1968-ban kilépett a téeszből, vásárolt egy lovat, és haláláig fuvarozásból élt.